

PSI-BLADET

Organ for Norsk Forening for Psykisk Studium og Informasjon

Nummer 1

Mai 1993

20. årgang

PSI-BLAD nr. 1/93

Styret i PSI

Årsmøtet for 1992 ble holdt i Pythagoras Senteret 17.3.93. Referat fra dette møtet vil bli sendt ut senere, og vi kommer tilbake med nærmere presentasjon av det nye styret i neste nummer. Det nye styret er:

Leder:	Merete Reklev	22 60 70 62/22 73 91 48
Styremedlemmer:	Sverre Brun	22 56 82 60
	Anikken Vermedal	22 15 75 25
	Linda Guiterez	22 35 36 40
	Anne Britt Engebjerg	22 55 55 47
Vararepresentanter:	Unni Ellingsen	67 13 87 30
	Aini Moa	22 62 18 79
	Otto Hivju	22 44 92 68

Redaksjonen:

Gunhild Bergum, Alice Mürer, Sigrid Kvisle

PSI

Vidarsgt. 13B, Postboks 4418 Torshov, N-0402 Oslo, Tlf.: 22 69 16 35

Forsiden:

Den femtakete stjernen symboliserer tradisjonelt den fullkomne mennesket (med føttende forankret i jord, armene strakt ut og hodet i himmelen). Denne med en eneste linje som danner to femtakete stjerner, symboliserer foreningen mellom kropp og ånd.

Innhold

Gamle koster feier ikke mer...	4
Sigrid	5
Den indiske filosofen på Tronfjell	6
Buddha på Tronfjell	7
Engelen i oss	8
Ord om ømhet	8
Overtonerenessanse?	9
Engelsk clairvoyant besøker Oslo igjen	9
Being and Vibration	10
Karma på Kongsberg	16
Jung om Psyke, religion, liv og død	17
Alternativmessen i Tønsberg 1993	20
Holotropisk pusting, Stanislav Grof til Oslo	21
Hud/håndkrem og eteriske oljer	22
Pi'ilanis ånd, om en bok av Jan Lockert	24
Mennskets bevissthetsnivåer, leserbrev	25

Gamle koster feier ikke mer...

Foran: Sigrd Kvisle, bak henne fra venstre: Solveig Wien, Rigmor Heide, Gerd Stubberud, Ragnhild Hanssen og Karen-Marie Strøm

Endelig sukker dere kanskje – skjer det noe nytt i PSI! Endelig kommer det litt nytt blod og ny energi inn og forhåpentligvis blir det en ny grotid. En ny vår er over oss på alle måter, men før vi forlater arenaen vil jeg gjerne få si noen ord om disse trofaste rådsmedlemmene som nå går av sammen med meg. Vi har jobbet jevnt og trutt, skulle nesten sagt med motto «Alt for PSI» – og samarbeidet har vært det aller beste. Selvsagt har andre kommet og gått og gjort en jobb, men denne kjernen jeg nå presenterer har vært sammen i tykt og tynt disse årene jeg har sittet som leder.

Lengst fartstid i styret har KAREN-MARIE STRØM. Hun var visepresident (som det da het) fra 1980 – forlangte å forandre presidenttittelen til leder da hun tok over det vervet i 1982 og som hun hadde til 1985. Deretter har hun vært den evi-

ge nestleder – frem til nå, med unntak av 1 år. Karen-Marie har frydet mang en foredragskveld med sine morsomme og treffende replikker. Av yrke er denne friske og freidige dame naturmedisiner, og hun har egen klinikk på Nordstrand. Karen-Marie har vært medlem av PSI fra 1976.

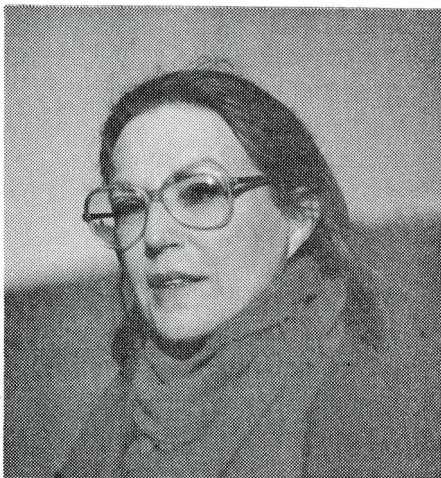
RAGNHILD HANSSEN har vært medlem så lenge at hun ikke husker om det var i 1972 eller 73 hun kom inn. Sekretær var hun fra 1982 til 1985, og senere har hun vært rådsmedlem. Ragnhild er globetrotteren og spådamen, alltid på vei til noe spennende, og er ellers et oppkomme når det gjelder ideer og evne til å skape kontakt. Hun har jobbet og studert om hverandre, og endte til slutt opp med læreryrket. Ved siden av det har hun tegnet og malt.

SOLVEIG WIEN har innehatt mange verv siden hun ble med

i styret i 1981. Solveig er den en alltid kan gå til for å få noe gjort, hennes kvikke og praktiske måte å greie opp i tingene på har vært en velsignelse for oss i alle disse år. I tillegg var hun nærmest PSIs adresse frem til vi fikk vårt eget kontor i 1989. Hos henne hadde vi rådsmøtene og kontoraktivitetene. I tillegg har hun vært vertinne for alle utenlandsgjestene våre, astrologer, medier, healere og andre «guruer» i årevis. Det er ikke få PSI-medlemmer som har funnet veien til Engebråttveien på Grefsen – og gått derfra med mange nye tanker i hodet. Solveig er hjelpepleier men utdannet seg til aromaterapeut og fotsoneterapeut på 80-tallet, og har vært medlem av PSI siden 1979.

GERD STUBBERUD, medlem av styret siden 1983, har vekslet mellom verv som informasjons-sjef og sekretær. Trofast formidler hun informasjon, tar seg av timebestillinger og er alltid hjelpsom og arbeidsvillig og stiller alltid opp. Hennes gode smil og glade latter håper vi fortsatt vil berike PSI-miljøet selv om hun går ut av styret. Gerd har vært medlem av PSI siden 1978.

RIGMOR HEIDE, vår trofaste, flittige og dyktige redaktør siden 1988. Rigmor er den som virkelig snudde opp ned på PSI-bladet, både når det gjaldt form og innhold. Men Rigmor har aldri sagt nei til annet arbeid i

Bjørg Jaklin

foreningen heller, men tok adresseregisteret og annet kontorarbeid ved siden av sitt yrke som sekretær. Gode ideer og mange fine tanker er bragt inn til oss via Rigmor...

BJØRG JAKLIN, vår private illustratør med den tørre og slag-

ferdige humoren som er karakterisk for mennesker nordfra. Hun er den som alltid stiller «kloke» spørsmål under foredragene – og burde heretter gå over til foredragsvirksomhet selv. I PSI har hun hatt tittel sekretærassistent fra 1988, mens det er vel som kreativ medarbeider hun har utfoldet seg best. Hvem kan vel glemme hennes plakater? Bjørg har vært medlem fra 1974.

Jeg selv fikk høre om PSI i 1972-3, men hadde små barn og kunne ikke komme fra på møter. Dessuten trodde jeg en måtte ha spesielle «kvalifikasjoner» for å bli medlem – og det syntes nå ikke jeg at jeg hadde, kun en brennende nysgjerrighet etter å forstå livets gåter. Alt som kunne kalles overnaturlig hadde jeg alltid hatt en

spesiell dragning mot – og som 12-åring kunne jeg ikke forstå at livet var slutt når vi døde...

I 1977 kom jeg på astrologikurs i PSI's regi, jeg ble medlem i 1978 og et nytt liv begynte. Alt jeg har fått anledning til å ta del i, alle menneskene jeg har møtt og all kunnskapen som har kommet i min vei disse årene har gjort livet mitt mye rikere og mer spennende enn jeg kunne drømme om da jeg som 12-åring gikk hjemme i Sigdal og funderte over livet og døden.

Takk til stifterne av PSI, takk til dere som jeg har fått dele foreningen med, takk for all visdom som er meg gitt!

...Ellers forsetter jeg i redaksjonen en stund, blir ikke helt kvitt meg ennå...

Sigrid

Sigrid

Sigrid Kvisle har vært medlem av PSI i 15 år, i styret i 9 år. I 1984 ble hun sekretær – og for en perfekt sekretær, alltid hadde hun orden på sakene, hun gjorde alt man kunne forvente og mer til. Fra 1988 til nå har hun vært leder. Sigrid er den beste leder PSI har hatt! Det kan jeg uttale meg om for jeg har kjent dem alle, har vært nestleder under fire av dem og leder selv.

Sigrid har mer enn fordoblet medlemstallet på sinde 5 år og hun har utviklet et enormt kontaktnett. Det ser man bl.a. ved hver utsendelse, hvor foreninger, institutter og enkeltpersoner ønsker vedlegg eller omtale; utsendelsene har vokst be-

traktelig i tykkelse.

Jeg vil tro Sigrid nå er den største ressursperson innenfor det parapsykologiske felt – new age-bevegelsen om man vil – virkelig en nøkkelperson. Dette fikk jeg tydelig føle da alle «PSI-telefoner» til Sigrid en omgang i 1992 ble overført til meg. Det kunne bli 3-4 eller fler pr. dag (i min tid var vel det maksimale uketall).

Sigrid har arrangert et utall seminarer og hun fikk realisert den gamle dagdrømmen om et PSI-kontor. Hun og Solveig Wien innredet det, og det har vært hennes arbeidssted hundrevis av timer. Også som leder har Sigrid gjort mer enn man med rimelighet kunne forvente

av henne, og alt hun gjør er så ordentlig og perfektjonistisk – hun er ikke jomfru for ingenting (29.8.). Som leder og menneske kan Sigrid karakteriseres med ordene: varme, humor, pliktfølelse, ansvar for alt og alle, orden.

Ingen har gjort så mye for PSI som Sigrid. Denne «nekrolog» over Sigrid er også et sterkt innlegg i forslaget til det nye styret om å gjøre Sigrid til æresmedlem for den kjempeinnsats hun har gjort i de 9 siste årene. Ja, hun sitter jo i bakgrunnen ennå, og det vil sikkert ta lang tid før dere ikke lenger trenger å ty til henne for råd og dåd.

Karen-Marie Strøm

Den indiske filosofen på Tronfjell

Da professor Baral med forfatternavnet swami Sri Ananda Acharya henvendte seg til et tallrikt publikum i Den gamle festsal på Universitetet i Oslo i 1914, var det visstnok første gang normenn lyttet til en indisk yogi. Den unge, ranke skikkelsen i sitt gyldne gevant fengslet forsamlingen med sin klare tale om de gamle, evig unge sannheter i indisk filosofi.

Tekst: Agnes Selboe

Vi blar i noen notater en av tilhørerne gjorde: Når mennesket erkjenner sin universelle natur og evige bestemmelse, er individet i vesen uadskillelig fra Gud, men når det overmannes av sin egen personlighets begrensninger, er det adskilt fra Ham.» «Det er fire grunntanker som gir oss vink om menneskets fremtidige skjebne.

De er:

Fullkommenhet, udødelighet, evighet og godhet. De er ikke bare ideer, men idealer. Og ikke bare abstrakte idealer, men levende krefter. Idealene blir til virkelighet gjennom kunnskap. Den er dødelig, som ikke kjenner sin udødelighet, den er synd, som ikke vet om sin fullkommenhet, og den er hjemfalle til gjenfødelse og gjendøde, som ikke har sett Gud som sin evige sjel, og den har ennå ikke virkelig levd – som ikke har motvirket hat med kjærlighet. Disse fire ideer lever i sjelen som frøet i jorden, og disse frø vil bli til trær dekket med bloms-

ter og blad hos dem som blir mukta prusha eller frie sjeler.»

Stiftet ingen sekt

Sri Ananda vandret i sitt hjemland som pilegrim, og satt ved helgenenes føtter og suget dypt inn læren i Vedaene og Sastraene, særlig Yoga og Vedanta.

Når det gjelder religion og filosofi studerte han originaltekstene også i Buddhismen, Kristendommen og Islam.

Den samlede virkning av alt dette, krydret med hans medfødte frie tenkning og universelle medfølelse, kommer til syne i alt han skriver i et klart, velformet og til tider musikalske og poetiske språk.

Det er også verdt å merke seg Sri Anandas personlige oppfatning av den buddhistiske lære om Nirvana. Han forsto det slik at Buddha ikke mente at den udødeliges sjel ble utslettet. Nei, det var det lavere ego, som er settet for all selvishet og ufullkommenhet som ble utslettet i Nirvana.

Sri Anandas budskap var budskapet om vennskap, hen-

syntagen, årvåkenhet og edel handling. Hans metode var ikke omvendelsens, men opplysning til selvopplysning.

Han stiftet ingen sekt eller religion, fordi han kjente til hvilken fare religioner har vært for freden gjennom tidene. Derfor søkte han snarere å bygge en vennskapsbro mellom de eksisterende religioner, og vise deres felles ideale menneskelighet. Han sa: «Guds tempel har mange innganger. Hver religion er en inngang.»

Sri Ananda var en idealistisk og modig mann, som oppga sin lovende løpebane som professor ved universitetet i Calcutta, for å utbre Østens åndelige viten i Vesten slik hans åndelige lærer Swami Sivanarayana Paramahansa ønsket det.

Garborg oversetter

Etter forelesningsrekker ved universiteter og høyskoler i London, Oslo og Stockholm kjøpte han en seter på Tronsvangen, 830 meter over havet, på vei til Tron, det høyeste fjellet i Østerdalen.

Seteren kalte han Gaurisan-
kar etter den høyeste toppen i
Himalaya, og her skrev han de
fleste av sine ca. 50 bøker. Hit
kom mange venner på besøk,
både leg og lærd, blant disse
dikterpresten Ivar Mortensson
Egnund og forfatteren Arne
Garborg. Den siste var meget
interessert i indisk tankegang,
og oversatte Sri Anandas
«Snowbirds» og «Ramayana» fra
norsk riksmål til landsmål.
«Snøfuglar» forsynte han også
med en innledning og presenta-
sjon av Sri Ananda.

Sri Anandas kongstanke var
at det skulle bygges et freds-
universitet på Tron. Dette er
påbegynt i og med at det nå un-
dervises i Maharishis Trans-
cendentale Meditasjon og den
bakgrunn i Vedanta på Gauri-
sankar, bl. a. ut fra viten om
meditasjonens styrkende, av-
slappende og rensende virkning
på nervesystemet og dermed på

kropp og sjel. Da samfunnet er
individene multiplisert, må en
jo starte med hvert enkelt indi-
vid når en ønsker fred.

I den siste del av sitt liv trakk
Sri Ananda seg tilbake i bønn
og meditasjon for å oppnå fred
og på selve fredsdagen 8. mai
1945 gikk han over sin neste til-
værelse. Ha ble begravet nær
toppen av Tron.

Forfatterskapet

Flere indiske institusjoner har
gitt ut skrifter om hans liv og
forfatterskap, blant dem Pan-
jab Universitys sanskrit og in-
dologiske institutt i Hoshiar-
pur. Disse trykker nå og utgir
hans bøker. Likeledes er det
sendt ut en bulletin av liknende
art om Sri Ananda av West
Bengal Educational Service,
Head of the English Honours
Department, Hooghly Mohsin
College, Chinsura og President,
Temples Resusciation Con-

gress, Chinsura.

For de av dere som vil lese hva
Sri Ananda har skrevet, lister
vi her opp en del titler:

*Prolegomena till Arya Metafy-
sik*, Föredrag i indisk filosofi
hållna i Stockholms Högsko-
las Aula 1916. P. A. Norstedt
& Söner, Stockholm 1917.

*Gaurisankar Guha – The Book
of the Cave*, Macmillan & Co.,
London og New York 1919.

*Gaurisankar Guha, grotto-
bo-
ken*, Uppsala 1918.

Således talte Karlima Rani,
Olaf Norli, Kristiania 1921.

*Karlina Rani – lectures on Yo-
ga*, Brahmakul, Alvadal 1921.

*Ikschakschukogens Kund-
skapskvæde*, Brahmakul,
Alvadal 1921.

Valmiki Ramayana (nynorsk
ved Arne Garborg), Asche-
hough & Co., Kristiania 1921.

Yoga of Conwuest, Brahmakul,
Alvadal 1924.

Buddha på Tronfjell

et enestående kunstverk av en enestående personlighet. Støtt opp om aksjonen!

Nord Østerdal Kunstlag avd.
Alvdal og Alvadal Kulturkontor
har startet en aksjon for å skaf-
fe midler til innkjøp av Ragn-
hild Butenschøns skulptur
«Buddha på Tronfjell». Kjøpe-
summen er kr 30 000,-. Bysten
skal være den sentrale del i en
utstilling om professor Barals
liv og virke ved Tronfjell, om
hans fredsfilosofi og kontakt
med bygdefolket.

Kunstlotteri

I aksjonen inngår et lotteri med
gevinster laget av kunstnere
fra bygda. Kjell Aukrust, Unni-
Lise Jonsmoen, Harald Boehl-
ke og Helge Ness har gitt et

kunstverk hver til dette formå-
let. Lodd kan kjøpes i Spare-
banken og i Biblioteket. Trek-
ning avholdes i april 93.

Dersom du ønsker å bestille
lodd eller yte et større bidrag til
aksjonen, send bestilling eller
penger til:

«Aksjon Baral, Kulturkonto-
ret, 2560 Alvadal. Telefon 06 48
70 00, kultursjef Aud Havn.
Bankgiro er 1895.44 23804.

Alle som gir bidrag på kr
1000,- eller mer, får sitt navn
inngravert på en plate på bys-
ten.

Skulle aksjonen innbringe
mer enn kr 30 000,- vil det over-
skytende beløpet bli brukt til

en fast Baralutstilling og til
støtte for utgivelse av hans for-
fatterskap.

Ragnhild Butenschøn

Ragnhild Butenschøn startet
som billedhugger på tradisjo-
nelt grunnlag, men gikk etter
hvert egne veier med en dyktig-
het og et alvor som måtte av-
tvinge den dypeste respekt. Hun
studerte ved Kunst- og hånd-
verksskolen, ved Aba Novaks
malerskole i Budapest hvor hun
ble i halvannet år, og i billed-
huggerklassen under professor
Wilhelm Rasmussen. Hun de-
buterte på Statens Høststil-
ling i 1937.

Engelen i oss

Av Stephanie Wilson
Oversatt av Hanne Jahr
Illustrasjon: Bjørg Jaklin

Forestill deg at det levde en engel inne i deg. Og at du av og til lot Henne se gjennom dine øyne. Hvor annerledes ville ikke alt se ut. Du ville finne regnbuen som går gjennom hver en grå dag. Og i hver utfordring ville du se en gylden mulighet.

Forestill deg at du slapp Hennes tanker inn i dine. All bekymring og frykt ville forsvinne. Og kanskje ville du noen ganger føle Hennes gylne hånd i din slik at alt du rørte ved ble velsignet og helbredet.

Forestill deg at du lot denne engelen lede føttene dine. Hun ville føre deg bort fra de kjente velgåtte stier til steder du aldri trodde du ville gå. Hvert skritt

ville bli som et eventyr. Og hvis Hun førte deg henimot det du mest frykter, ville du finne de gavene som så lenge har ventet på deg.

Forestill deg at Hennes engel-hjerte lå skinnende ved siden av ditteget. Hvert hjerteslag ville bli en velsignelse, og dets sang ville bli tonene fra den Kosmiske tromme.

Forestill deg at denne engelen levde inne i deg. Hvor vidunderlig det ville være å høre Hennes ord klinge gjennom din stemme og bringe helbredelse og ledelse til alle du møtte. Hun ville bade deg i dine tårer og sende dem tilbake i endeløs boblende glede.

Forestill deg ... bare forestill deg at en engel lever og puster inne i deg. Forestill deg at hvis du lot det skje, ville hun hilse engelen i hver eneste livsform du møtte. Du ville befinne deg midt i en hel hær av skinnende engler!

Du ville aldri føle deg alene mer, eller redd og fortapt. Og du behøvde aldri lete etter svar utenfor deg selv – aldri.

Forestill deg, åh forestill det at det finnes en engel inne i deg som aldri forlater deg eller dør. Forestill deg at det er sant, og det blir sant.

Min bror og søster, engelen i meg hilser den skinnende engelen i deg –

Ord om ømhet

Jeg drømte i natt
at jeg vandret langs stranden
og at Gud vandret
ved min side.
Og avbildet på nattehimmelen
store lerret
var alle mine dager.

Jeg skuet bakover
og så at to par spor i sanden
var knyttet til hver dag
i mitt liv.

Det var Guds. Og det var
mine.

Og slik betraktet jeg alt
inntil mine dagers ende.

Men med ett stanset jeg
og oppdaget enkelte steder
kun ett par spor.

Dette var de stedene
som svarte til de vanskeligste
dagene i mitt liv,
dager fulle av savn, angst og
smerte.

Og jeg spurte:
«Gud, du lovet å vandre
hver dag ved min side,
hvorfor forlot du meg i mine
tyngste stunder?»

Og Gud svarte:
«Min kjære sønn,
jeg lovet å følge deg
på din hele vanding,
du skulle ikke være ett
øyeblikk alene.
Og jeg forlot deg heller aldri...
Dagene du så med kun ett
fotspor i sanden
var dagene
jeg bar deg i mine armer.»

Ukjent forfatter

Overtonerenessanse?

Overtonesang er etter alt å dømme en eldgammel tradisjon som nå ser ut til å få sin renessanse i vår tid. For ca 15 år siden var overtonesang nærmest et ukjent fenomen, og i høyden av akademisk interesse for spesielt interesserte innen vår vestlige kultur.

Imellomtiden er det oppstått både overtonesolister og overtonekor, utenom besøk av slike som gruppen «Tuva» som reiser verden rundt og fremfører overtonesang i Mongolsk/Sibirisk tradisjon.

«Toning» eller «overtone healing» er i sterk framgang som terapi, og her på berget foregår det også litt av hvert i så henseende.

For den som ikke har hørt overtoner før, er det litt av en aha-opplevelse første gangen. En grunntone skapes av stemmen. Hulrommet i munn, hals, nese, bihuler og kranie manipuleres, delvis ved hjelp av

tungen og ganen til å tilrettelegge resonans og klangforhold slik at de herligste krystallklare fløytetoner oppstår. Vibrasjonene er av en slik karakter at det med rette kan sies å «gå gjennom marg og ben». Å gjøre det selv, gir en følelse av velvære på flere måter. Terapeutisk er det sterke saker.

I fjor høst hadde vi besøk av Bolette Schøtz fra «Munachsenteret» i Danmark som holdt helgeseminar i emnet. Jeanette Gallagher som er amerikansk «Soundhealer» og for tiden bor på Fjellhamar utenfor Oslo, driver både med terapi og opplæring.

Som fortsettelse av Bolettes seminar oppstod det en arbeidsgruppe som kaller seg «Overtonereringen». Vi har holdt videre studie og øving hjemme hos meg, og aktiviteten har avfødt et instruksjonshefte i overtone-teknikk som kan være til god hjelp for evt. nye interesserte.

Send meg et hefte med 10 x kr. 3,50 i frimerker så sender jeg overtoneheftet i posten pr. omgående. En instruksjonskassett er i emning.

For den som er interessert i kassetter eller CD med overtoner, finnes en katalog som kan fåes ved å skrive til

Numen Music Center
Adressen er:
Marstalsgade 2 kld.
DK-2100 København Ø.

Jeanette Gallagher starter nytt kurs i «Sound Healing» 20 april som går over 6 kvelder.

Telefon 67 97 10 70

Vil du være med så heng på, som det heter i eventyret, og eventyrlig er det faktisk.

Hilsen Bernt

Bernt Balchen,
Lillevannsveien. 63a
0393 Oslo.

Engelsk clairvoyant besøker Norge igjen.

i Oslo og Kongsberg

Beryl Bohea-Raine, det velkjente engelske medium som har gjestet PSI flere ganger, kommer til Norge igjen i tiden 6.-18. mai. En del av denne tiden vil hun være på Kongsberg, med **Public Demonstration i Karma alterantivt Forum, onsdag 12. mai kl. 19.00.**

Det blir også en 1-dags workshop, men datoen for denne er ikke helt fast ennå. Hun tar også private «sittings» i Oslo, og den som ønsker en avtale, kan ringe Gerd Stubberud, telefon 22 68 59 91.

Being and Vibration

Møte med Beautiful Painted Arrow

I forbindelse med ovenstående nye boktittel av Joseph Rael, bedre kjent som Beautiful Painted Arrow, ble det holdt et videointervju som kaster lys over noe av det essensielle i denne boken.

Intervjuet ble holdt av Jeffrey Mishlove som er doktor i psykoterapi i San Rafael i California. Denne videoen inngår i en større serie som kalles «Thinking Allowed, Video Collection», og kan klassifiseres som en «samtale i forkant av viten og oppdagelse».

Denne samling av videosamtaler betegnes som usedvanlige personlige samtaler med ledende forfattere, akademikere, forskere, og «oppdagelsesreisende» innenfor slike felter som: personlig utvikling, global bevissthet, helse og helbredelse, bevissthetsforskning, åndelig utøvelse, kulturell transformasjon, psykologi, filosofi, mentale og fysiske disipliner, og forøvrig nye og ukjente områder innen vitenskap. «Being and Vibration» kan sies å omhandle individuell bevisst, bevissthet i relasjon til nivåer av energi og vibrasjoner innenfor helhetsbevissthets i de omgivelser som bærer oss i seg.

I dette intervjuet tar Beautiful Painted Arrow oss med på

metaforisk tenkning som strekker våre tanker langt utover de grenser vi er vant med innenfor vår til lærte tenkemåte. Det blir derfor ikke lett å oversette dette intervjuet direkte til norsk fra vanlig amerikansk dagligtale, men jeg skal forsøke i størst mulig grad å få med nyansene som skaper de helt spesielle metaforiske relasjoner.

I denne forbindelse vil jeg kaste inn et helt personlig syn, som kanskje kan ta brodden av evt. kritikk eller forundring over min norske oversettelse. Etter å ha hørt på dette intervjuet, hadde jeg en følelse av å ha mistet fotfeste i min vanlige tilværelse, og at rammen for opplærte og fastlåste tanke-mønstre slo sprekker. Lineær tidsoppfattelse løsnet grepet i merkbare grad, slik at bevissthets-heten opptok en sterkere grad av intuitiv, ikkeverbal kunnskapsfornekkelse.

Begrepsassosiasjonene danner ofte en spiralmodell over flere plan som bryter med vår tilvante tenkning. Om jeg føler det nødvendig å ty til nye ord-sammensetninger, ber jeg leseren vise overbærenhet i så måte.

Bernt Balchen, jr.

Videointervju

Jeffrey Mishlove: JM
Beautiful Painted Arrow: BPA

JM . Velkommen. Mitt navn er Jeffrey Mishlove og tema i dag er «Tilværelse og vibrasjoner». Med meg i dag har jeg Joseph Rael, hvis Picuris/Pueblo navn oversettes som «Skjønne Malte Pil» (Beautiful Painted Arrow). Joseph har hovedfag i statsvitenskap fra universitetet i Wisconsin, og er kunstner, filosof, dikter, visjonær og skaper av sakral musikk. Han er også forfatter av to bøker: «Beautiful Painted Arrow» og «Being and Vibration». Velkommen, Joseph. Det er en stor glede å ha deg med oss her.

BPA. Takk for det.

JM. Som jeg nevnte er «Beautiful Painted Arrow» den engelske oversettelse av ditt navn fra Tewa språket. Kan du fortelle oss litt om det?

BPA. Ja. Tewaspråket er et metaforisk språk. Det er et språk av lyd og vibrasjoner og i navnet mitt på Tewa kan du høre pilen som flyr gjennom rommet, treffer målet, og vibrerer skjønnheten som stråler ut fra pilskaftet. Navnet uttales slik: Shlu-teh-koi. Sh sh sh luuu-tdeh!-koi. Den opprinnelige idé med dette, var at pilen var en hellig pil som krigerne bar i koggeret. På denne pilen var det malt hellige energisymboler, og denne pilen ble aldri brukt fordi det var en magisk pil. Det var en åndelig pil og den ble bare brukt til åndelige formål. Det er derfra navnet kommer. Faktisk, da jeg kom tilbake til min fars landsby i 1940, hadde den mannen som bar navnet Shlu-teh-koi krysset over. Det var en gammel skikk blant Picuris/Puebloene at det neste barn som ble født, automatisk fikk navnet til den avdøde. Ideen med dette var å holde vibrasjonene gående i landsbyen, og å holde vibrasjonene i live, og de kunne holdes i live ved å uttale ordet eller navnet. Det var slik jeg fikk mitt navn.

JM. Etter å ha lest dine bøker, og studert Pueblo indianerkulturen, sitter jeg igjen med det inntrykk at den har en tidløs kvalitet over seg. Det er en eldgammel kultur på kanskje over 10 000 år eller noe slikt. Opp gjennom tiden og fram til våre dager har leveviset vært grunnfestet i den fundamentale basis av selve tilværelsen uten å ha så mye av vår tids tillegghensyn, som later til å ha opptatt så manges bevissthet.

BPA. Ja, jeg tror dette er meget riktig. Da jeg holdt på

med mine videregående universitetsstudier, begynte jeg å forstå den kolossale kraften språket inneholdt, og jeg begynte å forstå at språket ikke bare var for kommunikasjon, men at det var et språk som ble talt for å beholde kontakten med omgivelsene i selve naturen og de ideer og konsepter som omga Picuris/Pueblos bevissthetssfære. Faktisk tror jeg at de forhistoriske samfunnene, inkludert Picuris, var eldgamle mysteriesskoler. Samfunnene var mysteriesskoler i seg selv, og deres oppgave var å lære selve livets gåte gjennom språket.

JM. En av de ting du peker på i det du har skrevet, er at dette språket aldri har vært et skriftlig språk, og at skrevne språk er utviklet for andre formål, som praktiske formål, politiske formål som ikke nødvendigvis er nært forankret i det sakrale i samme grad som det ikke-skrevne.

BPA. Riktig. Og jeg er blitt fortalt at en av grunnene var at, den gamle tradisjonen tillater dette språket å fortsette å vokse samtidig med at selve folket vokser i bevissthet. Det er i virkeligheten slik at selve uttalen skaper en resonans som antenner en psykisk reaksjon hos den som uttaler det eller hører det, og dette er noe som bidrar til utvikling av høyere bevissthet.

JM. Når man, slik som du, har levd i en kultur som har vært stabil i så lang tid, og som ikke har vært innblandet i det industrielle samfunn, må man ha et annet syn på meningen med selve livet, og selve eksistensens natur.

BPA. Ja, det gir en dyp oppfattelse av evighetsperspektiv. Det er som de ytre forandringer som finner sted, finner sted, men det er et dypere grunnleggende nivå som alltid er til stede, og som flyter vidrere som bakenforliggende årsaksforhold til de ting som skjer i periferien av hverdagen.

JM. Det er dette som jeg finner så vakkert i ditt arbeide og i alt det du skriver, at det kommer frem så sterkt, denne evighetsfølelsen, og man fornemmer at dette livet, i forhold til evigheten, er kun som et øyeblikk.

BPA. Jeg har merket dette nå i enda sterkere grad, etter som jeg har fordypet meg i de eldgamle mysteriene til min fars forfedre. Til og med den måten de beveger seg, går på, den måten de sitter på, gjør at man fornemmer en resonans som bunner seg i et eldgammelt folk. Bevissthetssjiktet hører sammen med bevegelsene, væremåten, dansene og den måten de utfører hellig tilbedelse på.

JM. Jeg ble spesielt imponert over det du fortalte om din besetor, at selv når hun gjorde rent i huset og feiet gulvet, var hver bevegelse en måte å minnes forbindelsen med den åndelige verden og evigheten.

BPA. Riktig. De relaterte alt til lyder, og for eksempel når hun feiet gulvet, laget kosten en spesiell lyd. Den høres omtrent slik ut: Tchii-le, tchii-le, tchii-le. Denne lyden kan føre deg inn i transestand ved bare å gjenta den om og om igjen. Det var denne lyden de lærte for å nå inn til fornemmelsen av selve livets fundament. Tilsynelatende har bevisstheten et slags fundament, eller et slags gulvnivå. En basis for alt på et bestemt bevissthetsnivå. Denne lyden kan føre deg inn dit, og mens hun feiet gulvet minnet hun oss på at selv det å feie gulvet er en form for meditasjon. Hun spøkte med dette og sa at «det var for å fange deg inn i det, slik at du kan bli sterkere i din bevissthet».

JM. Du har arbeidet en stor del av ditt voksne liv med vibrasjoner, og med lyd. Jeg oppfatter det slik at mye av din forståelse er førstehåndserfaring gjennom dine egne visjonære opplevelser, men mye kom også gjennom læren til Ute- og Pueblo-folket, hvor du har din bakgrunn?

BPA. Riktig. Mye av det kom til meg gjennom læren og under Ute-soldansen, som var en meget viktig tid for meg. Det tillot meg å vokse gjennom meget skjønne og betydningsfulle prosesser, og utviklet mitt visjonære potensiale. Pueblo-folket

har dyredanser, og dyredansene er en måte de danser vibrasjonene til andreskapninger på. Dyredansene og plantedansene er forbundet med former som er av betydning for kosmisk bevissthet. Dette har utviklet seg siden jeg var åtte år gammel, og det har bare fortsatt, og ført frem til den tiden jeg begynte å følge disse formene helt bevisst.

JM. Du nevnte soldansen. Mange av våre seere er kanskje ikke helt inneforstått med hva det er.

Jeg forstår også at det har vært en del kontrovers omkring dette. Kan du fortelle hvilken betydningsoldansen har for deg selv.

BPA. For mitt eget vedkommende har soldansen lært meg hvordan åndelig illuminasjon virker.

Illuminasjon kommer som et lysglimt. I alle fall er det slik jeg forstår det. Det er som et glimt som virker som en sirkel av lys, og ut av denne lyssirkel er det spesiell informasjon, eller visdom som blir omsatt til bevisst tanke. Dette var det soldansen lærte meg.

JM. Kan du beskrive selve soldansen?

BPA. Vi gjør en soldansvariant som kalles «Soldans drømmevisjonssvake» (Sun Dance Dream Quest).

Det er en senterpåle i midten som vi danser frem og tilbake mot, og som er formet som en «Y» i toppen.

Vi danser frem og tilbake mot senterpålen over et tidsrom fra tre til fire dager uten mat eller

vann.

Når vi danser mot andre eller tredje dagen, når vi inn til dype åndelige nivåer hvor vi går inn i drømmen. Du vet, dette vi lever i nå, er et stadie av drømmebevissthet, og vi kan også gå inn i andre nivåer av bevissthetsrealitet.

JM. Jeg finner det fascinerende at du i en av dine bøker stiller spørsmålet som jeg selv ofte har lurt på, og det er et spørsmål kanskje ikke mange mennesker stiller: «er vi virkelige?»

BPA. Riktig. Et av de spørsmålene jeg stilte tidligere var: «er vi virkelige?» og svaret kom under en av mine seremonier, og svaret var «vi er ikke virkelige». I virkeligheten er vi som blinklys som kommer på og går av, kommer på og går av. Det skjer så hurtig at vi oppfatter ikke at det skjer.

Når vi opphører å være, eller de korte øyeblikk vi er ubevisst, vender vi tilbake til det uendelige for så å returnere til bevissthet igjen. Det er lyset som opprettholder bevissthetskontinuiteten. Ellers hadde vi vært totalt gjennomskinnelighet, som mørkets farge. Jeg snakker om svart lys som er så rent at det er klart eller gjennomskinnelig.

JM. Det er vanskelig for meg å helt fatte meningen med alle dine ordene, men jeg har på følelsen at det du prøver å formidle, er at vi er som projeksjoner på et filmlerret. At vi ikke en gang kommer fra en annen dimensjon, men fra evigheten selv.

BPA. Riktig. Fra selve evigheten, og i Tewakulturen kaller vi dette: *Nah-mene*. Det betyr jord, eller jorden. «Nah» betyr «selvet», «ne» betyr «godhet» som er i et sted som er i bevegelse. Godhet og bevegelse er synonymer, slik at den bevegelse som gjør at vi eksisterer som projeksjoner fra den basis som i dette tilfelle, er planeten Jorden. Altså: jordsmonnet, fordi jord ikke bare er jord. Det er ladet med bevissthet. For oss er derfor land dyrebart. Det er vår mor. På Tewa sier vi faktisk «kia-ta-mene» som betyr fader/moder, «Kia» betyr stedfestelse som er rensende, og «ta-mene» betyr et frø som er i en tilstand av bevegelse. Disse to kombinasjoner utgjør grunnlaget for bevissthet. Moderen tilveiebringer sted. Om våren gikk vi ut for å så og plante på markene, og jeg gikk etter plogen og slapp ned frøene i den jorden vi hadde bearbeidet og kultivert. Jorden er moderen som renser frøet når det er sådd, og frøet er faderprinsippet som utsettes for bevissthetsbevegelse eller gjæring. Tewa tolker dette som en måte å snakke om høyere bevissthet. Det er slik det skjer. Du må huske at dette folket var jordbrukere og hadde sitt livsgrunnlag i jordbruk.

JM. Jeg må innrømme, og kanskje noen av seerne føler det på samme måte: at denne form for bevissthet og tenkemåte, strekker litt i lengste laget for meg med hensyn til min mentale ramme og daglige forståelse gjennom det engelske språk. Jeg har visse vansker med helt å sette meg inn i denne forståelsesverdenen, men det synes å skinne igjennom at

hvert sekund og øyeblikk representerer en hellig livshensikt.

BPA. Ja, det er riktig. Det er fordi hver enkel bevegelse eller ting som skjer, er hellig. Ved bevegelsens, eller hendelsens egen bevissthetsnatur, kommer den fra «moder naturs» egen strukturelle vibrasjonsorden.

JM. Du kjenner jo en god del til vibrasjoner og hvordan vi er skapt som et uttrykk med utgangspunkt i en evig opprinnelig vibrasjon, som kanskje søker å leke, å oppleve, å vite. Jeg er ikke riktig sikker.

BPA. Ja, min oppfatning er at alt vi har av fysiske former her på jorden, er krystallisert tanke som til å begynne med beveget seg meget hurtig, for så å sakke av og dernest krystalliseres. Denne energien, fordi den søkte å kjenne seg selv, skapte etterhvert alle andre ting som uttrykker seg i de forskjellige former som utgjør konstallasjonen man kaller kosmisk bevissthet. For å gå tilbake og bibeholde kontakt med den universell bevissthetsintellekt, gikk jeg selv tilbake til de former som allerede fantes, ikke bare i Tewaspråket, men

også i forståelsen at et tre er et tre, men likevel mer enn et tre. Jeg ser på en sten, og den er mer enn en sten. Jeg bevisstgjør meg de forskjellige nivå av tilværelse de er, utenom å være trær, stener, elver eller fjell.

JM. Pueblofolket har vedlikeholdt denne forståelse i så lang tid, at det er en dyp... Hva skal man kalle det? Du nevnte ordet «mysterieskole» tidligere. Kanskje en shamanistisk tradisjon for å bevare kunnskapen om å kunne arbeide med disse energier og vibrasjoner? Etter som jeg forstår, ble din bestefar sett på som en av de gamle vise innenfor denne tradisjonen.

BPA. Ja. Da jeg vokste opp, bodde jeg sammen med ham i flere år, og jeg fulgte ham rundt på forskjellige sakrale seremonier og tilstelninger, og jeg overvar endel av de seremoniene han utførte.

Jeg tror jeg var ca. 7 eller 8 år, da jeg en vinter så at han gikk rett igjennom en vegg. Det var under en seremoni i et underjordisk kammer. Etter dette forandret hele mitt liv seg. Da skjønte jeg at det fantes mere enn det man vanligvis tror. En vinter senere en gang, da vi gjorde en seremoni, lyste hele rommet opp. Det var som et filmlerret, og han gikk rett inn i det. Han sa til oss at vi skulle holde øye med ham hele tiden, og ikke ta øynene fra ham før han vendte tilbake. Han vandret omkring og plukket blomster og urter i en annen dimensjon. Da han kom tilbake forsvant filmlerretet og foran oss lå det friske blomster. Disse finhakkete han, og vi drakk dem. Det var min første erfaring i

forståelsen at det fantes andre dimensjoner, og at dette er bare en av dem.

JM. Slik du sier det, og slik jeg ut fra vanlig vestlig sivilisasjonstenkning kan forstå, er det slik at vår kultur, tross alle våre teknologiske sofistikerte nyvinninger, har tapt evnen til kontakt med disse andre dimensjonene av tid og rom som har vært vedlikeholdt av dine folk?

BPA. Jeg tror grunnen til dette er, at det hele beror på målrettet motivasjon som utgangspunkt. Den vestlige sivilisasjons filosofi tenderer mer mot vekst innenfor det teknologiske felt. Tradisjonelt hos agrarkulturer, slik som hos folket til min far, var interessen mer i retning av å oppnå kontakt med de vibrerende frekvensresonansenes transformasjonspotensiale, istedet for fysisk eller litt-rært potensiale som fremmes gjennom det teknologiske samfunn. Jeg tror det må være den grunnleggende hensikt som er avgjørende.

JM. Du har selv hatt en illuminasjon eller visjon som har ført til at du har reist verden rundt og bygget «fredskamre» (Peace Chambers), eller lydrom hvor folk kan samles og oppleve noen av disse resonanspotensialene. Kan du beskrive «visjonen» og noe av dette arbeide?

BPA. Javel. Jeg har alltid vært sannhetssøker, og etter at jeg hadde fullført mine høyere universitetsstudier og tatt mine eksamener, bestemte jeg at jeg ville vende tilbake og studere de eldgamle bevissthetsmodel-

lene. I dette tilfelle min fars gamle forestillingsverden. Det var slik at de ganske tidlig pleide å oppfordre unge mennesker til å foreta en «visjonssøken» (Vision Quest) for å finne sin egen personlige indre visjon. Senere var det nærmest et påbud at man gjentok dette med jevne mellomrom. Annet hvert år, hvert tredje eller fjerde år, og slik går man på «visjonssøken» resten av livet. Jeg kom frem til at det var akkurat dette jeg ville gjøre, og slik ble det. Det var på den måten jeg fikk visjonen om å bygge lyd/fredskamrene. Det er slik at når du engang har fått en visjon, og du arbeider mot å bli visjonær, må du bare fortsette å gjøre det. Det er en av reglene, og jeg bestemte at det var dette jeg skulle gjøre resten av livet.

JM. Var det så at din visjon tok ca. 3 sekunder?

BPA. Det varte sirka 3 sekunder, og visjonen kom i løpet av maratondansen. Det var omtrent på den tredje dagen, og det kom som et lysglimt, og jeg så det hele. Etter det begynte jeg bare å bygge lydskamrene, og det finnes nå 22 stykker spredt rundt på forskjellige steder i

verden.

JM. Etter Pueblotradisjonen er vel en Kiwa et rom som er rund i formen, og halvt over og halvt under bakken? Er disse kamrene noe liknende?

BPA. Noen av Kiwaene er helt over bakken og noen er helt under. Lydskamrene som kom til meg er ovale i formen, og i dem kan man «Chante» for verdensfred. Det fremgikk også av visjonen at lyd eller sang er det som skapte kosmisk bevissthet, og den fysiske verden er bygget av lyd. Det er selve «orkestreringen» av vibrasjoner, om man kan si det på den måten. Det er dette jeg prøver å fortelle.

I henhold til visjonen: når man frembringer forskjellige bestemte lydvisjoner i kamrene, skapes det en form for harmoni som påvirker tankevirksomheten på vår planet. Denne organiserer og legger tilrette slik at ennå mere stimulerende ideer kan manifestere seg, og igjen påvirke oss i retning av en mere balanserte former for samfunn.

JM. Chanting (sang uten ord) har jo vært brukt innen mange kulturer gjennom tidene, men det arbeid du har utviklet finner jeg interessant ut ifra den klare fokusering på din forståelse av lydenes innvirkning på andre ting. For eksempel lyders påvirkning på forskjellige kroppsdelar.

BPA. Under mitt arbeid med lyd, har jeg funnet at hvis jeg ønsker f.eks. å komme i kontakt med «storhet» som egen-skap, kan jeg gå bort til et tre og stryke hendene over barken. Da

lages det en spesiell lyd, og den lyden har samme vibrasjonsfrekvens som egenskapen «storhet». Ut ifra Tewa tenkemåte, kan jeg f.eks. ved å stryke hendene over barken og skape lyd, undersøke om jeg fungerer etter høyeste kapasitet i en spesiell situasjon, eller periode i mitt liv. Om det ikke fungerte, ville det gi en indikasjon på at jeg var ute av synkronisitet, og da kunne jeg justere dette.

JM. Du skriver også om et punkt man kommer til, hvor man ikke lenger kan påvirke en situasjon eller velge. En situasjon hvor man er helt avstemt med de evige vibrasjonene som strømmer gjennom oss, hvor alt er naturlig og vi ikke lenger har denne «egokonflikten» – skal jeg gjøre slik eller slik?

BPA. Ja. Under mitt arbeide med å utvikle det jeg kaller

«indre former», har jeg funnet at når man først kommer i synkronisitet med disse vibrasjonene, for å komme fram til den høyeste form, må alle resonanser ligge i balanse. I dette stadiet kan man ha tilgang til ennå høyere bevissthetsdimensjoner.

JM. Jeg formoder at mange av oss som dyrker former for individualisme og det vestlige samfunns tankekonsept om valgfrihet og uavhengighet, vil finne dette vanskeligere enn folk som har vokst opp naturlig i nær kontakt med jorden

BPA. Jeg tror at når man først går tilbake, og får denne kontakten gjennom f.eks. maratondans, eller gjennom faste og maratondans, at selv en vestligorientert bevissthetsretning vil begynne å falle tilbake mot en mer naturlig orden, og påvirkes av de prinsipielle ideer

som har skapt oss. Jeg har oppdaget at det er denne form for tiltrekning vi har savnet. I virkeligheten, det å finne tilbake til oss selv.

JM. Disse evige pulsslag du beskriver, er så mye dypere enn den tynne overflatefernis som preger vår sivilisasjon.

BPA. Riktig. Det er en dypere kunnskap og måte å vite på. Man kan nesten kalle det en måte å slukke en tørste på. En meget dyp tørst som ligger der.

JM: Joseph Rael. Jeg må bare si at å være sammen med deg, er en måte å slukke min tørst etter ekte kunnskap, og det har vært en utsøkt fornøyelse at du har delt din tid med oss i dag. Mange takk skal du ha.

BPA. Selv takk.
(Slutt på første del)

Beautiful Painted Arrow

Arr.: PSI/Tre Bjørners Sirkel
kontakt: Gerd Bjørke

Foredrag: The Metaforic Mind

i Lektorenes hus, Wergelandsveien 15, Oslo
torsdag 6. mai, kl. 19.00

Langdans

Beautiful Painted Arrow leder langdans natten mellom 7. og 8. mai et sted i det fri i Osloområdet. Sted oppgis senere.

Deltakteravgift er kr. 400,- som betales inn på postgiro 0823 0334456.

Private konsultasjoner

Beautiful Painted Arrow tilbyr også noen få individuelle konsultasjoner mens han er i Oslo.

For påmelding til langdansen, og/eller avtale om konsultasjon ta kontakt med

GERD BJØRKE, OLAF BULLSVEI 9C, 0765 OSLO INNEN 2. MAI. TELEFON: 22 14 41 02.

Karma på Kongsberg

Av Gunhild Bergum

Ja klart de har vel Karma på Kongsberg også, for karma har vi vel alle sammen, eller hur? Jo da, men dette er Karma, Alternativt Forum, født i tyrens tegn 23. april 1991 på Kongsberg. Nå er de fylt 2 år og har så avslutt lært å gå.

2 år gamle er dag gammelt nytt, hvorfor skrive om dem da? I enkelte kulturer er barnedødeligheten så stor at man ikke tar barna helt til seg før de er over en viss alder som f.eks. 2 år. Men da regner man faren over og har en seremoni hvor barnet blir tatt opp i fellesskapet. Og Karma lever i beste velgående på Kongsberg.

Karmas formål er

1. Å være en frittstående representant for alternativt livs-syn.
2. Tolerere og respektere and-

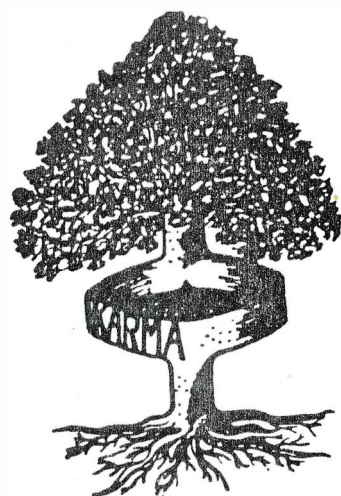
res oppfatninger og holdninger

3. Samarbeid mellom mennesker som søker mening med livet
4. Skape åpenhet og positiv atmosfære.

De arrangerer foredragskvelder, temakvelder, kurs, studiegrupper og utflukter hvor alle kan delta.

De har så langt hatt foredrag og kurs om astrologi, reinkarnasjon, håndavlesning, UFO, jordstråling, tarot, Sai Baba, healing, drømmetydning, fargerapi, pyramidens gåte, Margit Sandemo, krystaller og diverse terapiformer og mye mer.

Onsdag 12. mai kommer Beryl Bohea-Raine og holder demonstrasjon, kurs og gir per-

sonlig konsultasjon.

Hvis du ønsker å bli medlem koster det kr. 200,- pr år.

Møtene holdes i Byorkesterets Hus annen hver onsdag kl. 19.00.

Vil du vite mer, ta kontakt med Nina telefon 03 72 10 50, Gun telefon 03 76 71 36 eller Mona telefon 03 73 59 18.

Mediale dager

på Norefjells solside (Gamlesætra) fra 27.6. til 3.7., eller 4.7. til 10.7. 1993

For deg som interesserer deg for psykiske og åndelige opplevelser i deg selv og naturen, vil disse dagene bli uforglemmelige.

Jan Jordheim som er norsk men bor i København og arbeider med sine mediale evner via trance og clairvoyance, vil denne uke give oss spennende opplevelser med oss selv som giver og mottaker.

Den uken du velger koster kr. 2000,- inkludert forpleining i sæterhytter og vegetarmat. Ring og meld deg på så fort som mulig, fordi gruppene ikke kan være for store, høyst 10 personer i hver. Vil du vite mer, så ring gjerne til

Anne Widding, Eggedal,
telefon 03 71 47 48.

Reisetil Sai Baba i Syd-India

Vi reiser med HOF København og Jan Jordheim som reiseleder.

Tidspunkt: Oktober 93 og januar 94.
Reisen varer i 24 dager og koster kr. 10 900,- fra Oslo.

Lysbildeforedrag om Sai Baba og hans ashram og reiseorientering

11. mai kl. 19.30 i Oslo i Samfunnshuset, Arbeidersamfunnets plass 1, inngang Torggata, rom 411.

Foredragsholder er Jan Jordheim.

Velkommen!

Carl Gustav Jung om Psyke, religion, liv og død

Oversatt og bearbeidet av Alice Mürer

Psykens struktur

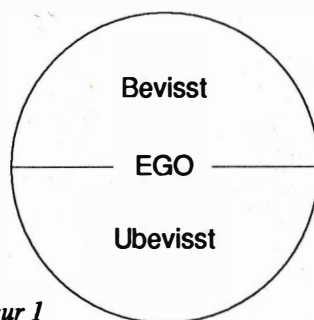
Fra boken «the Psychology of Jung» skrevet av dr. Jolande Jacoby, utkommet første gang i 1939 og oversatt til engelsk i 1942, vil vi ta for oss en del av Jungs teorier om psykens vesen og struktur.

For Jung er «psyken» ikke bare det vi vanligvis kaller «sjel», men den totale psykiske prosess, bevisst og ubevisst, altså et bredere og mer omfattende begrep enn *sjel* som for Jung var et slags «begrenset funksjonelt kompleks». Psyken består av to komplementære, men motsetningsfylte felt: bevissthet og ubevissthet. Vårt ego er en del av begge. Figur 1 viser egoet som står midt imellom de to feltene som ikke bare er komplementære, men også har et kompenserende forhold til hverandre. Linjen som skiller de to feltene i vårt ego, kan forflyttes i begge retninger. Blir de flyttet oppover, blir bevisstheten begrenset og på samme måte utvidet hvis de blir flyttet nedover. Bevisstheten utgjør bare en liten del av psyken: «den flyter som en liten øy på det uendelige ocean av det ubevisste», sier Jung.

Å være bevisst blir ofte forvekslet med et å tenke. Det er galt, sier Jung, for følelse har sin bevissthet, likeledes vilje og også frykt. Heller ikke burde «liv» være det samme som «be-

vissthet», for en som sover er jo ikke bevisst, og en som besvimer lever – men er ikke bevisst.

Bevisstheten er omringet av innhold som ligger i det ubevisste, innhold som er blitt skjøvet vekk, fortrent og glemt fordi det er ubehandlet. Jung kaller dette for det personlige ubevisste for å skille det fra det kollektive ubevisste. Den kollektive del av det ubevisste inkluderer ikke personlige ervervelser særegent for vårt individuelle ego, men bare innhold som er et resultat av en «nedarvet mulighet for en psykisk funksjon.» Denne arven har alle mennesker til felles, kanskje til og med dyrene har den, og den utgjør fundamentet i hver individuell psyke.

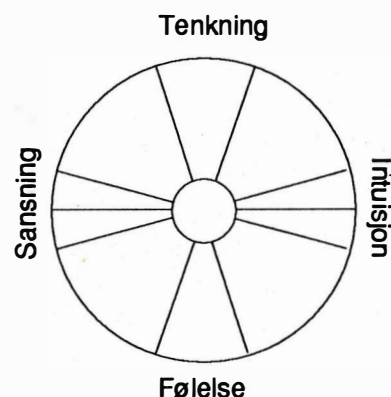

Figur 1

Det ubevisste er eldre enn det bevisste. Bevisstheten er således bare et underordnet fenomen bygget på den fundamentale psykiske aktivitet som er en funksjon av det ubevisste. Oppfatningen av at menneskets

essensielle egenskap er den bevisste er misvisende, for vi tilbringer nemlig størsteparten av våre liv i det ubevisste: vi sover og vi dagdrømmer... Barn begynner sine liv i en tilstand av ubevissthet og vokser opp til å bli bevisste.

I de viktigste situasjoner i livet er vår bevissthet unektelig avhengig av det ubevisste.

Figur 2

La oss se nærmere på bevissthetsens struktur og psykologi. Jung forklarer det ved å vise hvordan sirkelen, (figur 2) symboliserer psykens toaletet. Denne sirkelen deler han i fire sektorer som står for de fire grunnleggende funksjoner som konstitusjonelt er til stede i hvert menneske, nemlig tenkning, følelse, intuisjon og sansning. Tenkning er en funksjon som forsøker å oppfatte verden og å tilpasse seg den ved hjelp av viten og kunnskap, trekke lo-

giske slutninger. Følelse er derimot en funksjon som oppfatter verden gjennom en vurdering basert på følelser av «behagelig» eller «ubehagelig», aksept eller avvisning. Begge disse funksjoner kalles for rasjonelle fordi begge har med vurderinger og dømmekraft å gjøre: tenkning vurderes ut fra kunnskap om hva som er «galt-riktig», mens følelse vurderes ut fra følelsen av «ubehaglig – behagelig».

De to andre funksjonene, sansning og intuisjon, kaller Jung for de irrasjonelle funksjoner fordi de går utenom ratio og ikke tar i bruk dømmekraft, men kun med sanseoppfatning som ikke blir vurdert eller tolket. Sansning oppfatter tingene som de er og ikke annerledes. Det er virkelighetssansen *par excellence*, som franskmennene kaller «*function de reel*». Intuisjon «oppfatter» også, men mindre gjennom det bevisste sanseapparat enn gjennom dets evne til ubevisst «indre oppfatning» (persepsjon). «Min definisjon av intuisjon», sier Jung, «er en oppfatning via det ubevisste.» (Perception via the unconscious.)

Sansning forteller deg at noe eksisterer, tenkning forteller deg hva det er, følelse forteller deg om det er hyggelig eller ikke, intuisjon forteller deg hvor det kommer fra og hvor det går, sier Jung.

Religion

I boken «C. G. Jung, Word and Image» som utkom i 1979 og er redigert av Aniela Jaffe, gir Jung sitt syn på religion hentet fra sin biografi «*Memories,*

Dreams and Reflections» og også i brev til en venn. «*Min raison d'être* består i å komme overens med det udefinerbare vesen vi kaller «Gud». For meg er «Gud» et mysterium som aldri lar seg avdekke, et mysterium som kun har en eneste egen-skap: at det eksisterer.»

«Hva menneskene til alle tider har kalt Gud er selve det ubegreperlige.»

«Gud er et mysterium, og alt vi sier og tror springer ut av vår egen holdning til det. Vi skaper våre egne bilder og forestillinger, så når jeg snakker om Gud, er det alltid ut fra det bildet mennesket har skapt av ham. Men ingen vet hva han er, da ville vi selv være guder.»

«Jeg overser ikke Guds fryktede storhet, men jeg ville føle meg feig og umoralsk hvis jeg avholdt meg fra å stille spørsmål.»

«Ikke bare åpner jeg døren for det kristne budskap, jeg anser det for å være en stor betydning for vestens mennesker. Men, det trengs å sees i et nytt lys, i overensstemmelse med de åndelige forandringer som har funnet sted i dagens mennesker. Hvis ikke vil det komme til å bli stående utenfor vår tid og uten noen virkning på menneskenes helhet.»

«Jeg forsøker å oppdage likhetspunkter mellom dogme og umiddelbar erfaring av psykologiske arketyper.»

«Hver dag takker jeg gud for at jeg har fått lov til å oppleve virkeligheten av «*imago Dei*» i meg. Hvis ikke hadde jeg blitt en bitter fiende av kristendommen og Kirken spesielt. Takket være denne «*actus gratiae*» har mitt liv mening, og mitt indre øye har åpnet seg for skjønnhe-

ten og storheten i dogme.»

«Uansett hva verden mener om religiøs erfaring, den som har opplevet den eier en stor skatt, en kilde til liv, mening og skjønnhet, og den har gitt verden og menneskene en ny glans.»

«Faktisk har jeg befattet meg så meget med religionens problem at jeg vekselvis er blitt anklaget for agnostisisme, ateisme, materialisme og mystisisme. Jeg tror neppe jeg ville risikere alle disse misforståelser hvis jeg hadde mistet motet.»

«Ingen kan ta fra meg min overbevisning om at det var pålagt meg å gjøre det Gud ville og ikke det jeg ville. Det ga meg styrke til å gå min egen vei. Jeg hadde ofte følelsen av at i alle avgjørende ting var jeg ikke lenger blant mennesker, men alene med Gud...

Liv og død

Life so-called, is a short episode between two great mysteries, which yet are one.

Jungs meninger om døden var hans personlige oppfatninger. Han søkte ikke objektive gyldige uttalelser, i stedet baserte han sine refleksjoner på egne erfaringer, og han fulgte bildene som strømmet på i sitt indre. «Jeg lytter med et oppmerksomt øre til psykens underlige myter», skriver han i sin biografi, «*Memories, Dreams and Reflections*». Jung kalte denne form for fantasering for «*Mythologein*». «For intellektet er all min «*mytologering*» nytteløs spekulasjon. Men for følelsene derimot, er det en helbredende og verdifull aktivitet, det gir livet en skjønnhet som vi

ikke kan være foruten. Og det er det heller ikke noen grunn til at vi skal. En mann burde være istand til å si at han har gjort sitt beste for å danne seg en oppfatning av livet etter døden – eller skape et bilde av det – selv om han må innrømme å ha kommet til kort. Å ikke ha gjort det er et vesentlig tap.»

Det er bare én oppfatning som Jung anså som et vitenskapelig bidrag til problemet døden, eller livet etter døden. Han så det i det faktum at psyken, iallefall delvis, strekker seg mot en relativ eller til og med absolutt tidløshet og romløshet. De parapsykologiske fenomener om sanndrømthet og om ekstra sensorisk persepsjon, spesielt J.B. Rhines eksperimenter, har gitt oss bevis for det.

Jung uttrykte denne tanken allerede i 1934 i sitt essay «The Soul and Death» og han gjentok den om og om igjen. Etter at hans gode venn Albert Oeri døde i 1950, skrev han til Oeris enke: «Det ville være uutholdelig å bli gammel hvis vi ikke visste at vår psyke, vår sjel, strekker seg mot dimensjoner som ikke er holdt fanget av hverken forandringer i tid eller begrensninger i rom. På den måten er vår fødsel en død og

vår død en fødsel. Alt balanse- rer.»

Av det faktum at psyken allerede i det bevisste liv strekker seg mot en relativ tidløs og romløs verden, fikk Jung til å trekke den konklusjon at det må være en fortsettelse mellom det vi kaller «vår verden» og «den neste». «Livet ser ut til å være en episode – et mellomspill – i et langt eventyr. Det har eksistert lenge før jeg ble til, og det vil sikkert fortsette lenge etter mitt bevisste mellomrom – min tid – i en tredimensjonal eksistens.»

I 1944 hadde Jung brukket foten, deretter fikk han hjerteslag. I en tilstand av nær døden, opplevet han visjoner som fylte ham med ubeskrivelig ekstase. «Det er mulig å beskrive skjønnheten og den intense følelsesopplevelsen i disse visjonene. De var de aller sterkeste opplevelsene jeg noensinne har hatt,» sier han. Det inntrykk som allikevel veiet mer enn noe annet for Jung var den dype indre fred han opplevet. «Døden er det vanskeligste å forholde seg til så lenge vi er på utsiden av den. Men i det øyeblikket du er på innsiden opplever du en slik helhet og fred at du ikke vil tilbake.»

Til den letteste

Du går så lett på denne jord
Det er så vidt du setter spor.
Blev kloden før betrådt av to
så tygdeløse pikesko?

Det er som det bor i din kropp
den samme kraft som løser opp
det grove stoff og gjør det om
til sommerfugl og stjerneflom.

Vår jord er ikke lett, akk nei,
men den var tyngre uten deg og
dine pikeføtter som er sommer-
fugl og stjerneflom

For dine trinn på vår planet
er jordens drøm om vektløshet.
André Bjerke

Alan Oken til Oslo

28. og 29. mai 1993 skal Alan Oken undervise på Den Nordiske Astrologiskolen. Det er noen åpne plasser. Kontakt for nærmere informasjon: **Den Nordiske Astrologiskolen, Agathe Grøndahlsgt. 8, 0478 Oslo. Telefon 22 22 02 05.**

Personlig konsultasjon

Alan Oken vil også gi personlig konsultasjon i den tiden han er her. Han kommer til Norge 26. el. 27. mai. Pris kr. 900,-.

For avtale ring **Per Henrik Gullfoss** på telefon **22 22 02 05.**

Alternativmessen i Tønsberg 1993

Av Gunhild Bergum

I år var det Idé-forum i Tønsberg som hadde tatt på seg det store løftet det er å arrangere en slik messe. Stedet var Hotell Klubben, midt i Tønsberg sentrum.

Bodene møtte oss straks innenfor døren. Det sydet av liv og aktiviteter. Det er utrolig mange forskjellige former for virksomheter som drives i dette lille landet vårt. Og dette var bare et utsnitt av hva som skjer på Østlandet. Skjønt Østlandet, her var også folk fra Trondheim og Grimstad også.

Utstillingen begynte som sagt straks du kom innenfor dørene. En av de første var Vidaråsen som bl.a. solgte hjemmebakt og syltetøy, fantastisk godt spør du meg, og en annen stand som solgte økologiske grønnsaker.

Når så ernæringen var tatt vare på, var det bare å kaste seg ut i det mangfold av ideer, terapier og tilbud som fantes. Det morsomste med en messe som denne er mangfoldet, fargene og atmosfæren. Her treffes gamle kjente, folk som har vært på kurs sammen, her klemmes og snakkes det og utveksles erfaringer. Messen slik jeg opplever det er ikke bare en energiinnsprøytning for publikum, men også for utstillerne selv.

Som sagt var det en mengde tilbud om kurs, bøker, terapier, oljer ja jeg vet ikke hva. Noen hadde også tilbud om hån-

davlesning, massasje og aromateri inne i lokalet. Og sånt gjør jo messen ekstra spennende. For mennesker som f.eks. bare har hørt om massasje fra sexannonsene i en herværende løssalgsavis, må det være betryggende å få se en ordentlig behandling utført på stedet. Og jeg må si jeg fikk behandling mens jeg var der. Månen til massasje har jeg sjelden fått av en dame fra Horten utdannet i klassisk massasje. Og det var slett ikke noe dumt å ligge der «på utstilling». Jeg merket ikke at det var noen andre der, rett og slett.

Alt i alt var 60 utstillere på messen. Jeg burde kanskje ramse opp alle sortene, men det tar for lang tid, og vil heller oppfordre alle som kan komme, til å delta eller besøke neste messe, som jeg håper noen vil arrangere et eller annet sted. Det er flott at ikke alt foregår i Oslo og at vi blir kjent med folk som jobber med det samme som oss selv utover i landet. Tenk om noen orket å arrangere en alternativmesse for hele landet? Eller at det ble holdt regionale messer. Dette er en flott måte å treffes og treffe publikum på.

Men en ting forbauset meg. Jeg er vokst opp i Tønsberg, gått på skolen der. Likevel så jeg ingen jeg kjente fra før. Det var et tankekors for meg. Kommer bare de som tilhører «menigheta» eller kommer det folk som er nysjerrige, men ikke

vet noe om det utstillerne holder på med? Klarer vi å nå det publikum som ikke allerede er involvert? Det høres ut som jeg snakker om en sekt, det er feil. Men jeg håper dere forstår hva jeg mener.

Forrutenselve messen var det invitert 12 foredragsholdere i to foredragssaler. Siden jeg sto på messen selv, kunne jeg ikke delta, men jeg hørte at folk var veldig godt fornøyd og at mange benyttet anledningen til å høre på spennende foredrag.

Benedicte Thiis holdt første foredrag i sal 1 om Den nye tid (New Age). Deretter fulgte Jan Lundmark om Vita Florum, Tove Steinbo om Color Energi, Georg Muri om Vekk opp din lyskropp, Silva Metoden ble presentert av Anne Fagereng Wessel og Anne Marit Bergum snakket om Kinesiologi – En mulighet til å frigjøre ditt potensiale.

I foredragsal 2 åpnet Rune Amundsen med Livets magiske vev. Deretter kom Freddy Carlsen om Sundt inneklima,

Mike Cecchanowicz om N.L.P. Løsninger for effektiv læring og kommunikasjon, Maud Joof om Aromaterpiens betydning i det «nye» tidsperspektivet, Lisbeth Lind om Mannens kraft og kvinnens mysterier og Dennis Holmberg avsluttet med Healing – the Body Mirror System.

Dessuten var det grupperom med ledet meditasjon og Yoga til faste tider.

Jeg må virkelig skryte av ar-

rangørene. Dette var flott jobba. Det var alltid noen til stede hvis vi trengte dem. Litt kaotisk i starten, men det hører med. I den lille kafeen var det mulig å få noe å spise og drikke, og den var så liten og intim at du nesten var nødt til å komme i snakk med folk du kanskje ellers ikke ville møtt. De som kanskje hadde det litt vel travelt var betjeningen for de hadde en travel tid, men var

like blide og hyggelige hele tiden.

Om kvelden, etter at messen var over, var det middag og overnatting for dem som kunne og hadde lyst. Men vi dro hjem fulle av inntrykk og kjempefor- nøyde med en strevsom og utbytterik dag.

Hvem tar opp staffettpinnen og arrangerer neste messe? For dette må jo gjentas, eller...?

Holotropisk pusting

En indre reise til selvoppdagelsens eventyr

Av Sigrid Kvisle

Høstens begivenhet i våre kretser blir utvilsomt Stanislav Grofs besøk 10.–12. september. Han er alle «pusteres guru» og det med rette. Det er nemlig Stanislav Grof og hans kone Christina som har utviklet den holotropiske pusteteknikken som gjøre det mulig å skru av dagsbevissthetsen og trenge ned i de dypere lag av det ubevisste.

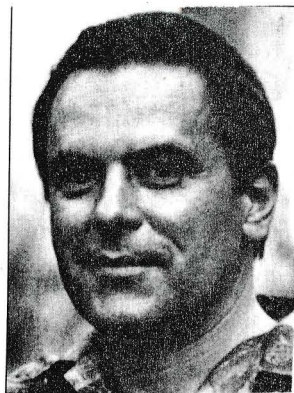
Dette er en uhyre spennende terapi-teknikk hvor troen på at vi alle har kraften, visdommen og kapasiteten til selvhelbredelse er fundamentet.

Stanislav Grof M.D. er psykiater og har 35 års erfaring i forskning som omfatter psyko-terapi og uvanlig bevissthets-tilstand. Han er en av grunn- leggerne og teoretisk leder av

transpersonlig psykologi. Han har skrevet flere bøker og en mengde artikler i fagtidsskrifter om disse emner.

Her hjemme kan vi nevne Jan Lockert og ekteparet Mette Irene og Per Ivar Westbye som er utdannet hos Stanislav Grof. Mette Irene og Per Ivar Westbye er også initiativtagere og arrangører av Grofs besøk.

PSI vil arrangere et åpent foredrag med Stanislav Grof

The Adventure of Self Discovery

fredag 12. september, i Oslo eller i Bærum hvor han holder sine workshops.

Fredagens workshop på dagtid er:

New Understanding of Psychopathology and the Therapeutic Process, spesielt beregnet på fagfolk.

Lørdag og søndag er det workshop **The Adventure of Self Discovery**, for alle interesserte.

For nærmere opplysninger og påmelding, ta kontakt med:

Mette Irene og Per Ivar Westbye, Buskerudveien 149, 3027 Drammen, telefon 03 82 09 11 (etter 3.6. 32 82 09 1)1.

Hud/håndkrem og eteriske oljer

av Gretel Aas

Hvorfor er det så viktig å anvende økologiske dyrkede oljer av beste kvalitet og avstå fra kunstige tilsetninger, syntetiske duftstoffer? Hvorfor er det viktig å avstå fra bruk av kunststofflasker og krukker? Hvorfor bør vi ikke bruke syntetiske konserveringsmidler i kremer og oljer og hvorfor er det så viktig at råvarene som brukes er biodynamisk dyrket?

Dette er spørsmål mange av oss har vært opptatt av og viktigere vil det bli når vår helse begynner å skranke og vi får hudproblemer som er vanskelig å bli kvitt.

Hvorfor anvender vi hudkrem?

Huden er ikke bare et beskyttende hylster for kroppen. Huden er samtidig et formidlende organ mellom den ytre omgivelse og menneskets indre. Vår sivilisasjons renslighetskrav med flittig håndvask, dusjing og bading gjør huden vår tørr. For å stimulere livsprosessene i huden, er det nødvendig med substanser som selv er nær det levende.

Kaldpressede biodynamisk

dyrket olivenolje av første pressing, også kalt «jomfruolje», formidler varme og holder huden smidig og elastisk. Bivoks har en rensende og beskyttende virkning. Ekte eteriske oljer som f.eks. lavendel, rosmarin og sitron virker gjennom sine dufter forfriskende og stimulerende. En krem av denne sammensetning kan anvendes på hele kroppen og er ikke begrenset til ansiktet.

For deg som har en sart og ømfintlig hud, anbefales en krem av jomfruolje og bivoks.

Vår varmeorganisme

Det er viktig at vi gjennom ernæringen, klær av naturtekstiler og hudkrem samt massasjeoljer stimulerer varmeorganismen i kroppen. Dyrkingsmetoden blir her viktig. Ved bruk av kunstgjødsel blir stoffdannelsen så kompakt at produktet ikke kan modne på skikkelig vis. Mange ganger blir også disse produktene høstet før de er fullmodne. Dette gjøres for å kunne tåle en lang transport. Varmekvaliteten på et slikt produkt vil være forringet. Biologisk dynamisk kultivering av jord og planter gjør plantene mottakelige for kosmiske påvirkninger, slik at det kan skapes en høy varmekvalitet. Produkter dyrket av kunstgjødsel belaster varmeorganismen.

En olje som er dyrket med

kunstgjødsel, vil også opptakadium i seg. En slik olje vil heller ikke ha varmeeffekten som en biodynamisk eller økologisk dyrket olje har. Forsøk har vist at ved massasje med oljer tilsatt eteriske oljer har en urin og blodprøve før og etter behandlingen vist spor i blod og urin. Da kan en jo stille seg spørsmålet om ikke kadmium og plantevernmidler også går samme vei. De syntetiske duftstoffene har ingen legende virkning som en eterisk olje har med sin livskvalitet.

Huden vår puster og ansiktet er vårt vindu mot verden. Det er vel verdt å få en hud som puster godt, har god blodtilførsel og ser frisk og velpleiet ut. Skulle vi dekke huden med maling, ville den bli kvalt. Kroppen trenger levende impulser, det gjelder både i hudpleie og i matveien. Elektronisk musikk, syntetiske matvarer, sprøytemidler, konserveringsmidler tas opp i kroppen, men kan ikke integreres i det levende og bearbeides videre. Det blir liggende som slaggprodukter og kan forhindre tilgang eller opptak av andre levende impulser.

Hud/håndkrem, gulrotolje og oljer tilsatt eteriske oljer har jeg laget selv. Jeg bruker biodynamisk dyrket jomfruolje og bivoks. For å gi ekstra liv til hudkremen og oljene rører jeg i åttetall. De av dere som har

Schönberg Erkens kokebok har kanskje lagt merke til at en alltid skal røre i åttetall. Det forklares ikke hvorfor, men det var noe alle visste den gangen.

Olivenoljens kvalitet er altså avhengig av dyrkningsmåten og hvordan den utvinnes. Studier og undersøkelser av amerikaneren Keys har vist at folk som bor rundt Middelhavet og som i stor grad ernærer seg av oliven og olivenolje, hadde tross kummerlige forhold en utmerket helsestand.

Senere studier har fastslått at en kunne tilskrive olivenoljen følgende enkeltvirkninger på den menneskelige kropp:

1. forhindrer forherdninger i blodkarene, særlig i hjertet.
2. har betydning for oppbygningen av nervene
3. beskytter mot osteoporose (benskjørhet).
4. hjelper til å forhindre infeksjoner.
5. er et legemiddel for lever, galde og tarm.

EMBALLASJE: Jeg bruker glasskrukker for ikke å forringe kvaliteten på produktet. Det brukes heller ikke konserveringsmidler, siden vi vet at det belast kroppen og kan være allergi- og noen mener også kreftfremkallende.

Varmekvalitet

KOSTHOLD: Udo Renzenbrink som bl.a. harskrevet boken «Er-

næring og kreft», sier at råkosten til tider har en høyere varmekvalitet enn for sterk opphetet mat. Den indre varmekvalitet ødelegges av for sterk oppvarming. Råkost kan ifølge ham og andre forfattere stimulere kroppen til å produsere mer egenvarme. Men ikke alle har så mye krefter at de kan fordøye råkost, og for dem vil en skånsom varmebehandling være det beste. Melkesyregjæret kål har også gjennomgått en videreføring og har en terapeutisk effekt. Allerede Kneipp anbefalte sine pasienter å spise melkesyregjæret kål. Hirsene er en kornsort som får varmedannelsen i gang. Den menneskelige organismen får også varme av flerumettede fettstoffer og olivenolje. Videre har vi termokorn som er varmebehandlet korn.

BEGEISTRING: Varmekvaliteten styrkes også av begeistring.

TEORETISKE IDEER virker kjølen- de på varmeorganismen.

FYSISK AKTIVITET kan også stimulere varmekvaliteten.

Et forebyggende tiltak er å begynne allerede hos små barn og ikke stoppe feber ved hjelp av medikamenter.

KRYDERURTER er lys og varme- bærere.

BARN

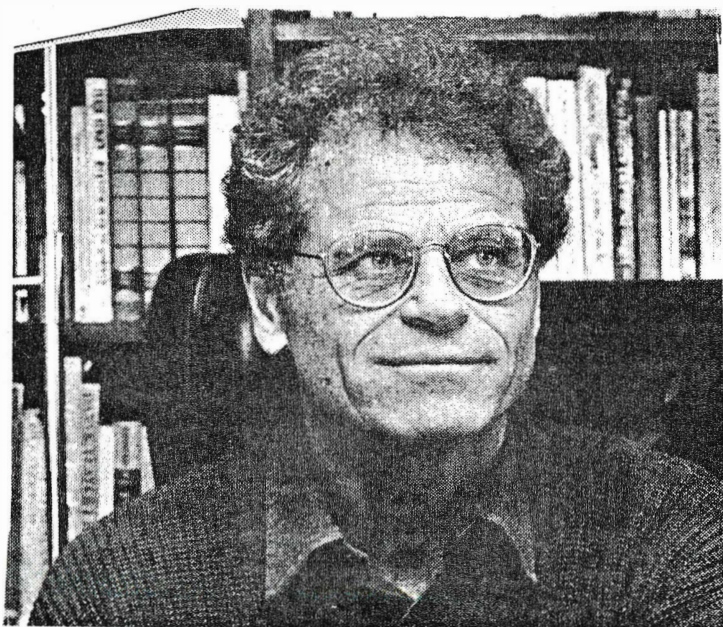
Til å begynne med har barnet liten egenvarme. Derfor trenger det en god og naturlig varmebeskyttelse. Et barn forbraker kroppen mye energi for ikke å fryse. Dette svekker barnets vekstprosess og immunforsvar. Den beste varme får barn med plagg av ull, eller ull/silke. Brukes merinoull blir tøyet mykt og klør ikke. Silke kan brukes når barnet ikke tåler ull.

Spedbarn opplever og sanser med hele seg – berøring, varme, lukt, farge, lyd – alt gir inntrykk. Også pleiemidlene som virker gjennom huden, bør derfor være 100% naturlige.

Bestilling av hud/håndkrem av olivenolje og bivoks

50 ml m/eteriske oljer	kr 69,-	glass
20 ml m/eteriske oljer	kr 35,-	plast
50 ml u/eteriske oljer	kr 65,-	glass
10 ml lip gloss(uten eteriske oljer)	kr 20,-	plast

Henvendelse
Gretel Aass
Gen. Kroghsvei 7
0379 Oslo
eller på telefon 22 50 92 83

Jan Lockert Pi'ilanis ånd

Hilt & Hasteen a.s.
187 sider

Vaskeseddelen sier:

«Motet til å leve i kjærlighet, motet til å leve et liv i frihet – dette ser Maria som sin oldemor Pi'ilanis ånd. Maria er 48 år, maler og gift med en forretningsmann. Hennes liverstørket i en maske. Skyldfølelsen holder masken sammen.

Marias oldemor, Pi'ilani, kom fra Kauai i den hawaiiiske øygruppen. I Pi'ilanis ånd søker Maria noe opprinnelig seg selv. Hun bryter opp fra Norge og reiser til Pi'ilanis hjemland.

Den hvite manns kultur har nærmest utslettet den opprinnelige hawaiiiske kulturen, men brokker av de har overlevet med sine religiøse og åndelige riter.

I møtet med Gregory får Maria en helt ny opplevelse av kjærlighet. Gregory viser Maria hvordan den transpersonlige psykologien bygger på årtusener gammel kunnskap om helbredelse til helhet.

Maria stifter også bekjentskap med bevissthetsutvidende

de planter. Hennes opplevelser gir nye kunnskaper om hennes eget liv og en ro til å ta nødvendige beslutninger».

Det er en spennende reise Maria legger ut på, både på det indre og ytre plan. Vi kjenner oss igjen – selv om vi ikke reiser til et fremmed land. Reisen inn i oss selv, bli kjent med den vi er, våre egne behov våre egne muligheter, kan være tung, skremmende og frydefull. Maria reiser og finner til slutt klarhet for seg og sine valg. Ingen kan ta avgjørelsene for oss, det er i oss selv vi må finne svarene. Det må ofte i perioder være ensomt.

Boken gir et vakkert innblikk i den gamle kulturen på Hawaii. Det er så en får lyst til å kjøpe billett i dag. Men den kontakten Maria får med sermoni-er og innvielse, er nok ikke noe en tilfeldig turist kommer i kontakt med.

Denne boken ga meg personlig en liten ekstra gave. Da jeg begynte på den var jeg svært skeptisk. Mannlig forfatter og kvinnelig hovedperson? Kan det bli riktig? Og jeg leste og tenkte at denne kvinnen var da ikke troverdig, slik er ikke jeg. Men plutselig slo det ned i meg. Fordi denne kvinnen ikke var som meg, måtte det være noe feil – forfatteren var jo en mann og... Men hadde boken vært skrevet av en kvinne, ville jeg jo sagt til meg selv at denne kvinnen var annerledes enn meg, og det var spennende. Snakk om å ha et åpent sinn! Hvor mye stenger vi ute fra oss selv på grunn av inngrodde forestillinger som denne?

Kjøp boken, les den og la deg inspirere enten du allerede har lagt ut på reisen eller gjerne vil.

Dette er en måte å gjøre det på. Det finnes en reise for hver enkelt av oss. Og den kan alle mennesker legge ut på.

Gunild Bergum

Leserbrev

Vi synes det er spennende hvis noen av våre lesere sender stoff til bladet. Hvis dere har opplevelser eller tanker, dikt fortellinger – noe dere gjerne vil dele med andre i PSI, så send det til redaksjonen PSI bladet.

Menneskets bevissthetsnivåer

En åndelig reise gjennom en fysisk verden

Det er halvmørkt i rommet. Stillheten er påtagelig. Personen foran meg er i en slags transelignende tilstand, sover nærmest. Hun har gått med på å la meg gjøre et bevisst åndelig eksperiment med henne. En form for «vitenskapelig eksperiment» der jeg vil forsøke å utforske hva vi kan finne i en menneskehjerne, hvordan vår bevissthet er bygget opp men på en intuitiv, åndelig måte.

Det er lite verdens anerkjente vitenskap kan fortelle oss om dette. Hjerneforskere, helt fra Roger Sperrys dager, har strevd med å forklare prosessene i hjernen, denne fantastiske datamaskinen som alle har. Men ennå har de f.eks. ikke klart å finne ut hva hukommelse egentlig er, eller hvordan det fungerer. Langt mindre om det finnes flere bevissthetsnivåer, og hvordan de eventuelt arter seg. De har satt navn på dagsbevisstheten og noe som er allment kjent som underbevisstheten, men der stopper det.

Mange av verdens filosofier har teorier, eller «sannheter», om forskjellige bevissthetsni-

våer. Den mest kjente er kanskje Buddhas bevissthetsmodell, men hva er «sant»? Min egen nysgjerrige og søkende natur ønsket å finne ut av hva det er som finnes i våre hjerner, med sine 10-12 milliarder celler, og der vi (sier vitenskapen) kun benytter oss av ca 1%. Hva er resten, hvorfor har vi slik enorm kapasitet hvis vi ikke bruker det?

Spørsmålene er mange, og den åndelige veien til et svar kan kanskje være like god som noen annen. Men om det jeg fant og så er representativt, eller om det vil kunne forklare noe i det hele tatt – ja, se det skaper nye spørsmål. Men hendelsen i seg selv var interessant nok.

Min teknikk for å trenge inn i fysisk materie, kan minne om den kjente Silva-metodens visualiseringsteknikk. Forskjellen er at jeg selv blir en «enhjørning», fabeldyret med et tvinnet horn i pannen. Samler man lys og konsentrerer det i en stråle, får man laser – en effektiv energi, sterk nok til å kunne skjære gjennom stål. Samler man tankene, bevisstheten,

konsentrasjone, visualiseringen, til en lignende energistråle, og lar den gå ut fra pannen (det tredje øyet), så har den på samme måte en utrolig makt og evne.

Nok om det. Hva var det jeg opplevde? Jo, ganske fantastiske ting, skjønt kanskje ikke så overraskende. Jeg sitter selv med lukket øyne og konsentrerer meg om min enhjørings lasertanke. Etter noen minutter har jeg den, og den er kraftig. Klart og tydelig ser jeg kvinnen foran meg, (enda mine øyne forblir lukket gjennom hele eksperimentet) strålende opplyst av sin egen aura.

Farvene viker noe når jeg «trenger inn». Mitt observasjonsøye har nysgjerrighet og forskerlapp på seg, ikke kjærlighet eller healing. Kanskje er det derfor jeg føler engstelse og motstand i auraen. Men det gir seg fort, og snart er jeg igjen nom og inne i hennes øverste bevissthetsnivå. Det hersker ro stillhet der nå. Farvene er mørke duse, blågrå. Tankene hennes hviler. Jeg ser myriader av små huler, ganger som

løper i alle retninger, det finnes ingen skarpe kanter. Jeg kan tydelig se hvor travelt det må være der når hun er våken. Akkurat som om en storby som ligger øde og forlatt, men som venter på det vanlige mylderet når byen våkner til liv.

Hvor er veien til de indre, eller dypere nivåer? Jeg leter litt, men finne ikke ut av det. Plutselig er det som om det blågrå løser seg opp og jeg lik-som «faller» inn i noe bløtt, gult noe. Området har ingen avgrensning, det virker uendelig – og så åpent! Men det var ikke bare gult. Alle farver synes å være representert. Materien, som egentlig ikke er materie, men bare bølger seg som tåke, viker unna og er i stadig bevegelse mens jeg «farer» over med tankens hurtighet og observerer. Der er gult, mer gulorange, noen fantastiske grønnfarver, blått, blåfiolett og fiolethvitt.

Noe mer bastant rødt og rød-fiolett stanser meg. Intuitivt skjønner jeg at jeg har truffet på sinne, en følelse som nektet å bevege seg mye. Straks får jeg forståelsen av at dette er et slags følelsesplan. Overgangen og sammenhengen med «byen» ovenfor ser jeg ikke, men skjønner at de henger i hop som siamesiske tvillinger.

Plutselig er jeg nede i en slags enorm brønn, og den er mørk. Det er vanskelig å forklare det, men det jeg ser er «pakker» med «opplevelser». Det er helt klart at dette er hendelser og inntrykk som «ligger lagret». Det virker ikke som om «pakkene» er forankret. De bare flyter omkring i dette store mørket. Når jeg sier «pakker», så er de egentlig ikke pakket inn, men de virker så selvstendige og

løsrevet fra alt annet. Jeg så på mange av dem, men det vil føre for langt å fortelle om dem. Et eksempel var bildet av regn, fjell, slitenhet, desperasjon, og en liten pike som slett ikke ville oppleve dette. Bildet var avgrenset, men klart og tydlig.

Jeg tvinger meg videre, ned i mørket. Det er mer, jeg bare vet det. Jeg sanser flere ting på veien, men stopper ikke opp. Langsomt kommer jeg inn i et åpent slags landskap. Det er ikke av denne verden, mer som en blanding av todimensjonalt og tredimensjonalt. Det var flater i de vidunderligste farver og de forsvant innover, utover. I den nærmeste «dalen», eller område, så jeg bilder av et vanlig landsbyliv, blå himmel, gul sand. Det var ikke vår sivilisasjon. Det var historie. Inntrykket var liksom bare der, uten avgrensning eller tidsaspekt.

Intuitivt skjønner jeg at dette er et tidligere liv, sannsynligvis hennes forrige liv. Jeg følger ubevisst en gammel mann, ser livet hans passere i revy, fra gammel til ung, til nyfødt. Glimt av fortvilelse, slit, men også glede og opplevelser. Men mest er det arbeid, slit, rutine. Det hele går så fort at det bare blir vage inntrykk. Det virker ikke om jeg var herre over farten selv.

En eller annen snur meg, eller får meg til å snu meg. Der ser jeg fremtiden, det er helt sikkert. Det moderne menneske, tenkikk, storbymiljø, og jeg ser en ulykkelig kvinne, ensom. Disse bildene er mer følelsesladet. Også her «passerer livet i revy», men adskillig vagere. Det er ikke mulig å få tak i enkelt-hetene. Selv solen i hildringen ser ut til å være mer i en slags

tåke, du kan se på den uten at det gjør vondt i øynene. Intuitivt får jeg det for meg at dette er hennes neste liv.

Tanken om karma slår meg som en svøpe. Egentlig er det rart at man, selv under en slik visualiseringsreise, kan tenke reflekterte tanker ved siden av opplevelsene, men det skjedde akkurat nå. Karma, slo det meg. Vi er alle et resultat av våre gjerninger og tanker, og vi får igjen både det gode og det «onde». Dette opplevde jeg veldig sterkt. Det var som om «bildene» fortalte meg det.

Men jeg ville videre. Det var mer. Jeg passerte inntrykket med mannen i sanden, steppe-tilværelsen, varmen. Det var som om jeg fikk vinger på, og fløt avsted over dette merkelige landskapet, innover og bortover. Det virket uendelig. En slags himmel virket oransjefarget, lysende, uten egentlig noen lyskilde som jeg kunne se. Stadig kunne jeg se nye «områder» med inntrykk, forskjellige liv, men de var vagere, mer gjennomskinnelige. Det var merkelig. Jeg fløt liksom over dem, i stadig hurtigere fart. Jeg svimlet nesten av farten, det ble umulig å skilne noe under meg eller rundt meg. Nå var det ikke meg selv som var herre over hva jeg ville se eller oppdage. Noe annet hadde tatt over og var viljeløs.

Det ble stadig klarer og lysere. Et sterkt, ubeskrivelig, gulhvitt lys omga meg mer og mer. Til slutt var jeg et lysvesen selv, blant mange, mange andre likedan. Vi hadde ikke ben lenger, kroppen gikk ut i en spiss omtrent der føttene skulle vært. Vil fløt omkring, opp mot lyset, som virket som om det var

bastant og høyt, foran oss, men som allikevel ikke var noen «mur» når det kom til stykket. I ettertid har jeg reflektert over at dette var en slags åndeverden, i nær kontakt og harmoni med lyset. Lyset var som en slags skapelsesfigur, noe som vi visste vi tilhørte. Det er umulig å reflektere annerledes enn at dette måtte være en slags Gud, eller Gudsbevissthet, og at dette faktisk ligger nede på det aller dypestenivå i vår kompliserte bevissthet.

Opplevelsen ved og i lyset var meget sterk, og det er umulig å si hvor lenge den varte. Kanskje var den veldig kort, jeg vet ikke. Veien tilbake var helt annerledes enn veien innover i

hennes bevissthet. Det var som å gå gjennom en vegg. Fra å være «inne» var jeg plutselig ute. Viljen til å handle slik, og til å observere, hadde kommet tilbake i lyset, etter å ha vært borte på veien dit.

Langsamt ble jeg bevisst meg selv igjen. Og at jeg satt der med kvinnen liggende avslappet foran meg. På brøkdelen av et sekund gikk tankelaseren tilbake og vekk fra pannen, og jeg ble sittende å tenke på hva jeg hadde opplevd eller «sett». Det tok en stund før jeg fikk summet meg og samlet tankene. Jeg hadde papir og blyant ved siden av meg og noterte ned stikkord om hele den kompliserte gangen og proses-

sen. Egentlig var det mye mer enn det jeg her har berettet om, men hovedtrekkene har du nå fått.

Spørsmålet som gjenstår, er om denne bevisste reisen i personens bevissthetsnivåer var virkelig eller om den var et resultat av min egen fantasi og forventning. Det blir det umulig å svare på, men erfaringer fra tidligere «syner» i menneskers legemer, også i min egen når det f.eks. gjelder sykdommer eller skader, har stemt forbausende bra.

Men uansett hva det er eller hva jeg opplevde, så må det da være en kilde til denne informasjonen?

Tore Holtskog

Helgekurs i Oslo 19.– 20. juni 1993

Intuisjon

Sølvtråden i ditt liv

ved Laila Henriksen og Kjell Brokvam

Hva er intuisjon?

Hvordan finner du din sølvtråd og hvordan kan du bruke den i livet ditt?

To dager med innføring i temaet, øving og opplevelse av din egen intuitive kilde – veiviseren til din selvrealisering og vekst.

Du lærer hvordan du praktisk kan bruke din intuisjon i store og små valg i hverdagen – hvordan du best bruker din tid og energi i arbeid og relasjoner, i valg av de betingelser som du vil skal prege livet ditt.

Tid: 19. juni kl. 10–17

20. juni kl. 10–16

Sted: Alternativt Nettverk, Normannsgt. 47D, Oslo

Pris: kr. 950,-

Informasjon og påmelding: Telefon 03 39 91 23 eller 03 48 72 80.

LAILA HENRIKSEN har lang erfaring som kursleder i motivasjon og arbeider for tiden med intuisjon som sitt spesialfelt.

KJELL BROKVAM har de siste årene arbeidet med utvikling av organisasjoner og mennesker og forandringsledelse.